

Temat: Nakładamy binokle i wypatrujemy bicykla, czyli poznajemy historię transportu w naszym mieście

Cele ogólne:

- analiza przemian miasta pod względem zmian transportowych,
- analiza zmian kształtu sieci drogowej,
- prześledzenie historii różnych środków transportu w toku rozwoju miasta,
- refleksja nad obecnym kształtem systemu transportowego miasta.

Cele szczegółowe:

- potrafi wyszukiwać niezbędne informacje,
- potrafi analizować dostępne materiały i wyciągać wnioski,
- nabywa umiejętności dyskusji i współpracy w grupie.

Czas trwania: 2 x 45 min.

Środki dydaktyczne:

Historyczne zdjęcia i widokówki miasta oraz współczesne zdjęcia ukazujące te same miejsca (zalecane jest jak najwierniejsze odtworzenie materiałów archiwalnych- wykonanie zdjęć z tej samej perspektywy, obejmujących w kadrze ten sam obszar, itd.), czasopisma ilustrowane, kartki białego papieru A4, flamastry, kolorowe kredki, ołówki, markery, flipchart z blokiem kartek, bloczek kolorowych karteczek samoprzylepnych, taśmy klejące, klej w szyfcie, komputer ze znanym uczniom programem graficznym, rzutnik multimedialny, ekran.

Metody:

- zadaniowa,
- aktywizująca,
- podająca.

Forma prowadzenia zajęć:

- praca własna,
- zadania realizowane w parach, w grupach.

Przebieg zajęć:

1) Wprowadzenie przez nauczyciela tematyki zajęć za pomocą zaprezentowania i omówienia zmian w wyglądzie kilku powszechnie znanych przedmiotów, postaci czy obiektów (wybrane w zależności od grupy docelowej), np. wygląd i funkcjonalność roweru na przestrzeni lat (tytułowy bicykl), wygląd i funkcjonalność okularów na przestrzeni lat (tytułowe binokle), itp.

2) Nauczyciel dzieli klasę na 3-4 osobowe zespoły, a następnie rozdaje zespołom zestawy zdjęć historycznych i współczesnych przedstawiających fragmenty miasta. Nauczyciel prosi o rozpoznanie przedstawionych lokalizacji, połączenie odpowiednich zdjęć ich w pary i zastanowienie się w swoich zespołach nad zmianami jakie zaszły w tych miejscach.

Nauczyciel i lider wspomagają zespoły poprzez dopytywanie i kierowanie uwagi uczniów na elementy istotne, ale pomijane w toku pracy.

3) Przedstawiciele zespołów są zapraszani do prezentowania na forum klasy wniosków wypracowanych na zadany temat. Odpowiedzi należy zapisywać (dokumentowaniu wniosków mogą służyć karteczki samoprzylepne w kolorze zielonym i czerwonym, na których uczniowie notują odpowiednio zmiany pozytywne i negatywne. Karteczki są przyklejane w odpowiednim miejscu na tablicy- zgodnie z zamysłem prowadzącego).

Jednocześnie z omawianiem poszczególnych zdjęć, są one wyświetlane na ekranie aby pozostali uczniowie mogli konfrontować swoje spostrzeżenia z uwagami przygotowanymi przez inny zespół i ewentualnie zgłosić się do dyskusji.

4) Po przedstawieniu wszystkich lokalizacji nauczyciel lub lider inicjuje podsumowanie ćwiczenia i uogólniają zmiany jakim podlegało miasto na przestrzeni dziesięcioleci.

5) Nauczyciel lub lider zaprasza zespoły do zastanowienia się nad zaletami i wadami omawianych zmian pod względem ich wpływu na jakość życia mieszkańców, środowisko naturalne, bezpieczeństwo, estetykę, itp.

6) Po upływie ustalonego czasu nauczyciel lub lider zarządza otwartą dyskusję na zadany wcześniej temat. Punktem wyjścia może być stworzenie listy plusów i minusów wynikających z omawianych zmian. Lista składa się z czterech kartek bloku do flipcharta (przykładowe tytuły poszczególnych kartek: 1. jakość życia, 2. natura, 3. bezpieczeństwo, 4. estetyka), które są zapisywane przez kolejne grupy, a każda z nich umieszcza tam tylko takie hasła, których jeszcze nie zapisał poprzedni zespół.

7) Nauczyciel proponuje zespołom wykonanie prac plastycznych w dowolnej formie (rysunek, makieta, grafika komputerowa), stanowiących ich wizję omawianego miejsca w przyszłości. Miejsca, które jest przyjazne dla pieszych, rowerzystów i pasażerów komunikacji zbiorowej.

Do dyspozycji uczniów są wszystkie materiały dostępne w sali (łącznie z dostępem do komputera z programem graficznym), a jedynym ograniczeniem jest limit czasu przewidziany na wykonanie tego zadania.

Zespoły można motywować poprzez nadanie im roli przedstawicieli nowoczesnej firmy, która przedstawia władzom miasta swój pomysł na dany fragment miasta. Wykonywane przez uczniów prace są bardzo ważne, ponieważ mają być podstawą oferty składanej miastu.

8) Po upływie zakładanego czasu nauczyciel zarządza przedstawienie przez grupy swoich prac oraz ich omówienie.

9) Ewaluacja zajęć prowadzona przez nauczyciela. Zadawane są pytania o wrażenia z zakończonych zajęć. Uczniowie odpowiadają po kolei, a prowadzący próbuje uzyskać od każdego ucznia krótki komentarz.

Metoda zadaniowa polega na powierzaniu uczestnikom zajęć konkretnych zadań, których wykonanie ma doprowadzić w konsekwencji do konstruktywnych zmian w ich zachowaniu i ukształtowaniu postaw pożądanых z wychowawczego punktu widzenia. Działania prowadzone przy wykorzystaniu tej metody wzbogacają wiedzę uczestników i budują trwałe oraz praktyczne doświadczenia w określonej dziedzinie.

Metoda aktywizująca charakteryzuje wysoka aktywność wszystkich uczestników, która często przewyższa aktywność nauczyciela.

Stosowanie metody aktywizującej w procesie dydaktycznym skłania uczestników do kreatywnego myślenia, dając szerokie pole do swobodnej twórczości i samodzielności. Dzięki autentycznemu zaangażowaniu uczestników, metoda sprzyja pogłębianiu i utrwalaniu zdobywanej wiedzy oraz rozwijaniu umiejętności jej praktycznego stosowania. Dzięki wykorzystaniu szerokiego spektrum narzędzi aktywizujących, możliwe jest wspieranie uczestników w budowaniu postawy zrozumienia dla innych punktów widzenia,

tolerancji i otwartości. Dzięki mocnemu akcentowi położonemu na twórczą pracę samodzielną lub zespołową, uczestnicy zajęć angażują się emocjonalnie w powierzone im zadania- są bardziej zmotywowani, aktywniejsi w sferze percepcyjnej, ruchowej i werbalnej.

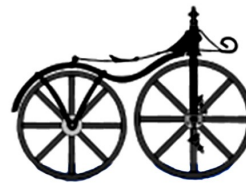
Metoda podająca polega na przekazywaniu (podawaniu) przez nauczyciela gotowej wiedzy w celu przyswojenia jej przez uczestników zajęć i zapamiętania. Metoda kształtuje zdolność rozumienia dłuższej wypowiedzi nadawcy i podążania za tokiem jego rozumowania. Ćwiczy pamięć, rozwija umiejętność dłuższej koncentracji uwagi oraz dyscyplinuje ze względu na ważność całego przekazu kierowanego przez nauczyciela. Metoda wykorzystuje także zalecenie notowania słuchanego bądź czytanego tekstu w celu dodatkowego utrwalenia podawanych treści (możliwe jest także przygotowanie przez prowadzącego odpowiednio przygotowanych materiałów przekazywanych wszystkim uczestnikom).

1818

1830

1860

1870

1885

1960

1970

